

[Pia Kjærsgaard]

Fru Margrete Auken har selvfølgelig også sin lidt specielle måde at give tilsagn til et forslag fra Fremskridtspartiet på, men jeg er da glad for tilsagnet, vil jeg da godt understrege. Jeg vil også godt understrege, at jeg er faktisk glad for, at der er temmelig mange glade idioter i dette land. Jeg kunne forestille mig, at justitsministeren måske var en af dem; der kunne måske stå »Lov og pligt« på justitsministerens nummerplade. På min kunne der stå »Pias dyt«, og på fru Margrete Aukens kunne der måske stå »Margrete den Tredje«, og hvis det bliver lidt for langt, kan fru Margrete Auken jo nøjes med »Maggie«, det giver sådan lidt tilknytning til England, som også har indført disse frivillige ønskenummerplader.

Men hovedformålet er, at forslaget bliver gennemført, og det kan jeg så forvente at man vil gøre fra justitsministerens side på den ene eller den anden måde. Jeg havde meget gerne set, at det var Fremskridtspartiets forslag, som blev gennemført. At forslaget tilsyneladende bliver gennemført, at befolkningen får lov at vælge deres egne nummerplader, synes jeg er positivt. Jeg siger tak for en meget velvillig behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om en frivillig sabbatordning.

Af Stillinger (SF) m.fl.

(Fremsat 16/2 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

SF fremsætter på ny sit forslag om en frivillig sabbatordning. Vi har drøftet den samme sag i den samme skikkelse i 1983, 1984 og i 1988, og i den tid er kun talmaterialet og enkelte smårettelser i bemærkningerne blevet fornyet, før den gamle kending igen dukker op på Folketingets bord.

Jeg vil med helt samme forudsigelighed, som SF fremsætter sit forslag med, afvise det med den samme begrundelse, som jeg plejer at anvende, nemlig at frivillige sabbatordninger er noget, der i givet fald må aftales frivilligt mellem parterne på arbejdsmarkedet. Jeg vil understrege, at regeringen ikke mener, at der skal bindes arbejdsløshedsdagpenge i sådanne ordninger.

Og så mener vi i øvrigt – overskriften til trods – at det er så som så med frivilligheden. Den gælder jo kun for lønmodtagerne. I henhold til forslaget skal arbejdsgiverne derimod forpligtes. De skal give frihed til orlov, og de skal genbesætte stillingerne. Så det er det, man kan kalde en ensidig frivillighed.

Vi kan ej heller denne gang støtte forslaget. Vi afviser det.

Hans Strunge (S):

Det er ikke længe siden, som også arbejdsministeren var inde på, at forslaget sidst har været debatteret. Jeg skal kort meddele, at Socialdemokratiet, som vi også var det dengang, fortsat er positive over for forslaget.

Jeg vil også understrege, at vi har den holdning set i relation til andre gode forslag, først og fremmest betalt frihed til uddannelse, at dem prioriterer vi højere. Både af hensyn til den enkelte og sandelig også af hensyn til samfundet mener vi, at det må komme i første række.

Vi har også den holdning, at der i det forslag, som SF her fremsætter, er en skævhed i, hvem der vil benytte sig af forslaget. Vi tror, at forslaget i første række vil være attraktivt for dem, som har den bedste udgangsposition. Her tænker jeg ikke mindst på de grupper, der har en højere uddannelse. Men alt taget i betragtning er vi parat til at deltage positivt i udvalgsarbejdet.